

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2934/16

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט י' אלרון

העותרים: 1. מלחז זדגנידזה
2. מאיה מורדיאני

נגד

המשיבים: 1. שר הפנים
2. משרד הפנים
3. משרד ראש הממשלה לשכת הקשר "נתיב"

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: ט"ז בחשון התשע"ט (25.10.2018)

בשם העותרים: עו"ד תומר ורשה

בשם המשיבים: עו"ד הדס ערן

פסק-דין

השופט ד' מינץ:

עניינה של העתירה שלפנינו בהחלטת משיבים 1-2 (להלן: המשיבים) לדחות את בקשת העותרים לקבלת מעמד עולים מכוח חוק השבות, התש"י-1950 (להלן: חוק השבות).

הרקע לעתירה

1. עותר 1 הינו אזרח גיאורגיה יליד שנת 1975 (להלן: העותר), ועותרת 2 היא אשתו, גם היא אזרחית גיאורגיה, ילידת שנת 1985. ביום 7.10.2015 נכנסו העותרים לישראל באמצעות אשרות תייר, וביום 25.10.2015 פנו ללשכת רשות האוכלוסין ומילאו בקשה לשינוי מעמד מתייר לעולה. במסגרת בקשה זו טענו העותרים כי הם זכאים לקבל מעמד עולה מכוח חוק השבות, וזאת בשל כך שסבתו של העותר מצד

אביו – הגב' דודו ז'מרשוילי (להלן: הסבתא) – הייתה יהודייה. בקשת העותרים הועברה לבחינתה של משיבה 3 – לשכת הקשר "נתיב" (להלן: לשכת הקשר).

2. ביום 27.12.2015 נערך לעותרים ראיון בלשכת הקשר, במסגרתו הציג העותר מסמכים המוכיחים לטענתו כי סבתו הייתה יהודייה. המסמכים העיקריים שהוצגו הם כמפורט להלן: תעודת לידה של העותר מיום 19.4.1992, בה צוין כי שם אביו גיאורגי ז'מרשוילי (להלן: גיאורגי) ושם אימו דיאנה ז'מרשוילי; תעודת לידה של גיאורגי מיום 26.8.2015, בה צוין כי הוא נולד במחוז קארלי בגיאורגיה ושם אימו דודו, ושם אביו נסטור; תעודת נישואין של הורי העותר מיום 26.8.2015, בה צוין כי גיאורגי התחתן עם ליאנה (ולא דיאנה, כפי שמופיע בתעודת הלידה של העותר); תעודת פטירה של גיאורגי מיום 2.9.2015; תעודת אימוץ של העותר על ידי סבו מצד אמו מיום 9.9.2015; תעודת לידה מעודכנת של העותר מיום 20.5.2015 לאחר האימוץ; העתק מאומת של תעודת לידה של הסבתא מיום 8.6.1999; תעודת לידה נוספת של הסבתא מיום 2.9.2015; תעודת נישואין של הסבתא מיום 14.9.2000; תעודת נישואין נוספת של הסבתא מיום 2.9.2015; תעודת פטירה של הסבתא מיום 4.7.2012; תמונות משפחתיות בהן מופיעה, לטענת העותרים, הסבתא; פרטי זהות של אחיה של הסבתא ואשתו, שעלו לישראל בשנות ה-70 מכוח מוצאם היהודי. יצוין, כי כל המסמכים דלעיל שהוצאו בשנת 2015 אינם מקוריים אלא משוחזרים.

3. בתום הריאיון, כך נטען בעתירה, נדרשו העותרים על ידי נציג לשכת הקשר להמציא תעודת לידה של גיאורגי אשר הוצאה בגיאורגיה קודם לנפילת השלטון הסובייטי. הם פעלו להשיגה תוך שנעזרו בבני משפחתם בגיאורגיה, וביום 24.1.2016 העבירו ללשכת הקשר העתק תעודת לידה של גיאורגי מתקופת השלטון הסובייטי, שעליה צוין בכתב יד כי היא "מבוטלת". על פי תעודה זו, ובשונה מתעודת הלידה הראשונה שהמציאו העותרים, שם אמו של גיאורגי הוא תינה (ולא דודו), שם אביו הוא נסטורה (ולא נסטור) ומחוז היוולדו של גיאורגי הוא חאשורי (ולא קארלי). על מנת להסביר פערים אלה, צרפו העותרים העתק של החלטת לשכת רישום האוכלוסין הגיאורגית משנת 2014, במסגרתה הוחלט, לבקשת אחותו של העותר, לשנות את הפרטים האמורים. כן המציאו העותרים עותק מקורי של תעודת הנישואין של הסבתא, שנמצא גם הוא במסגרת החיפושים אחר תעודת הלידה של גיאורגי.

4. ביום 9.2.2016 התקבלה במשרדי בא-כוח העותרים הודעה מטעם מרכזת אשורות וזרים בלשכת רשות האוכלוסין רמלה, הנושאת את התאריך 20.1.2016. בהודעה זו צוין כי לאחר שנתקבלה תשובת לשכת הקשר, הוחלט לדחות את הבקשה

למעמד עולים בישראל, כיוון שהם אינם זכאי שבות נוכח העובדה שהמסמכים שהוצגו בלשכת הקשר היו מזויפים.

5. ביום 10.2.2016 פנו העותרים ללשכת רשות האוכלוסין וההגירה בדרישה לבחון מחדש את ההחלטה לדחות את הבקשה, וזאת ממספר סיבות. בין השאר נטען כי ההחלטה ניתנה בחוסר סמכות, שכן ללשכת הקשר אין סמכות להחליט בבקשות של זכאים מכוח חוק השבות אלא רק להמליץ למשיבים האם לקבלן או לדחותן; כי המסמכים אושרו על ידי משרד המשפטים של גיאורגיה בהתאם לאמנת האפוסטיל ועל כן הקביעה כי הם מזויפים אינה ברורה; כי ההחלטה ניתנה בחוסר תום לב, שכן לשכת הקשר ביקשה מהעותרים בסיום הריאיון להמציא מסמכים נוספים, אולם בפועל בקשת העותרים נדחתה עוד לפני שהספיקו לשלוח אותם. במסגרת דרישה זו צרפו העותרים את המסמכים הנוספים שנדרשו להשלים לאחר הריאיון בלשכת הקשר.

6. דרישתם של העותרים הועברה להתייחסות משלימה של לשכת הקשר, אשר מצאה כי אין מקום לשנות מההחלטה הקודמת. משכך, ביום 24.2.2016 שלחה רשות האוכלוסין וההגירה מכתב נוסף לעותרים, במסגרתו צוין כי לאחר בדיקה חוזרת של המסמכים שהוצגו לפניו במסגרת מכתבם של העותרים מיום 10.2.2016, הרשות עומדת על סירובה לאשר לעותרים מעמד עולה ואזרחות ישראלית.

מכאן העתירה שלפנינו.

העתירה והתגובה לה

7. לטענת העותרים, נפלו מספר פגמים בהחלטת המשיבים לדחות את בקשתם למעמד באופן המצדיק את פסילתה. ראשית, החלטת המשיבים ניתנה בחוסר סמכות ותוך התפרקות רשות האוכלוסין משיקול דעתה, שכן ההחלטה בדבר מעמדם נמסרה כולה ללשכת הקשר והיא זו שהחליטה הלכה למעשה בדבר היעדר זכאותם למעמד מכוח חוק השבות, מבלי שרשות האוכלוסין הייתה מעורבת בהחלטה.

8. שנית טענו העותרים כי אמנם הנטל הראשוני להבאת ראיות מנהליות לצורך הוכחת זכאותם מוטל עליהם, אולם הם עמדו בנטל זה שעה שהציגו שלל מסמכים המוכיחים כי העותר הוא בן ונכד ליהודים. משכך, קמה לעותרים "חזקת זכאות", אשר תגבש לכדי זכאות אופרטיבית בהיעדר ראיות מנהליות הסותרות אותה. על המשיבים הוטלה החובה להעביר את המסמכים שהוצגו לבדיקה מדעית שתבחן האם הם אכן מזויפים, אולם הם נמנעו מכך וקיבלו החלטה בעניינם ללא ביסוס ראיתי מספיק. בכך

גם הפרו המשיבים את חובת ההנמקה המוטלת עליהם, באופן אשר הביא לפגיעה בזכויותיהם המהותיות והפרוצדורליות של העותרים.

9. לבסוף טענו העותרים כי החלטת המשיבים ניתנה בחוסר סבירות. ההחלטה הראשונה ניתנה עוד לפני שהוצגו לפני לשכת הקשר המסמכים שהיא עצמה ביקשה מהעותרים לספק בתום הריאיון. גם ההחלטה השנייה, שניתנה לאחר שהוצגו העתקי המסמכים הנוספים שנאספו, אינה סבירה ואינה מנומקת. לא ברור מהו הפגם שנמצא במסמכים, והמשיבים ואף לא טרחו לזמן את העותרים על מנת שיתאפשר להם להציג את המסמכים המקוריים. אף לא ברור האם לשכת הקשר בדקה דבר מה מלבד המסמכים. משכך, מתעורר חשש כי החלטה זו התקבלה עוד לפני שעמדו לפני לשכת הקשר כלל הנתונים הרלוונטיים, וזאת בחוסר תום לב.

10. מנגד, המשיבים טענו בתגובתם לעתירה כי דין העתירה להידחות בהיעדר עילה להתערבות בהחלטתם. המסמכים אותם המציאו העותרים לא מבססים את טענותיהם כלל ועיקר, והם לא הרימו את הנטל הרובץ לפתחם להבאת ראיות מנהליות מספקות. הבחינה המעמיקה שערכו המשיבים במסמכים מפריכה מיניה וביה את טענות העותרים, וכלל לא נמצאה כל זיקה בין העותר לבין סבתו הנטענת ואף לא תימוכין ממשיים באשר ליהדותה. כמו כן, מרבית המסמכים עליהם הסתמכו העותרים הונפקו עשרות שנים לאחר המועד המקורי שבו הוצאו והם אינם מהימנים, באופן המקים ספק ממשי בדבר מהימנות הטענות ומשליך על משקלן המצטבר. וביתר פירוט:

(-) תעודת הלידה של העותר משנת 1992 ותעודת הלידה של גיאורגי משנת 2015 הן תעודות חוזרות (קרי, תעודות שאינן מקוריות אלא משוחזרות) אשר הונפקו שנים לאחר הולדתם בפועל. כמו כן, במקום המיועד לרישום הלאום בתעודת הלידה של גיאורגי לא צוין לאום כלל.

(-) לפי מיטב ניסיונם והערכתם של גורמי המקצוע בלשכת הקשר, צורתה ותוכנה של תעודת הלידה "המבוטלת" של גיאורגי אינם תקינים, מהימנותה מוטלת בספק ומשקלה נמוך. זאת, בין השאר נוכח העובדה שבוצעו בה תיקונים מהותיים העומדים בליבת העניין אך ורק בהתבסס על הצהרה בעל פה של אחותו של העותר. כן נטען כי הפערים בינה לבין תעודת הלידה החוזרת משנת 2015 אף משליכים על מהימנותה של תעודת הלידה החוזרת. משכך, אין לשתי התעודות כל ערך.

(-) קיים פער בין תעודת הנישואין של הוריו של העותר, לפיה גיאורגי נשא לאישה את ליאנה, לבין תעודת הלידה של העותר בה מופיע כי שם אמו דיאנה.

(-) על פי גורמי המקצוע בלשכת הקשר, אמינותה של תעודת הלידה של הסבתא משנת 1999 היא אפסית כיוון שרישום לידתה נערך בחלוף 72 שנה מיום היוולדה, ואין לכך הצדקה שעה שבהתאם לניסיון המקצועי של לשכת הקשר, הארכיונים הממשלתיים ברחבי המדינה נותרו בשלמותם.

(-) באשר ל"תעודת הנישואין של הסבתא" משנת 2000, לא מדובר בצילום של רישום הנישואין המקורי, אלא ברישום של פרטי הנישואין על טופס רישום נישואין משנת 2000, שאינו מהווה אסמכתא לזכאות על פי חוק השבות.

(-) רישום פטירתה של הסבתא נעשה כ-9 שנים לאחר פטירתה, באופן הנוגד את כללי מרשם האוכלוסין בגיאורגיה.

11. נוכח כל האמור טענו המשיבים כי אין להתערב בהחלטתם, וזאת בשים לב לגבולות ההתערבות בשיקול דעת הרשות המוסמכת. באשר לטענות העותרים לעניין הסתמכות משרד הפנים על גורמי המקצוע בלשכת הקשר, נטען כי הן רחוקות מלגלות עילה. אכן, אין כל מחלוקת כי לשר הפנים מסורה הסמכות בעניין, אולם הוא נועץ בגורמי המקצוע בלשכת הקשר, להם הניסיון והמומחיות מזה עשרות שנים בתחום של בדיקת בקשות למתן מעמד מכוח חוק השבות, ואין בכך כל פגם.

השתלשלות ההליך לפני בית משפט זה

12. לאחר שהוגשה התגובה המקדמית מטעם המשיבים נקבעה העתירה לדיון לפני הרכב. ברם, בסמוך למועד הדיון הגישו העותרים בקשה לדחייתו נוכח מסמכים נוספים שהמציאו לידי המשיבים, ובהם תעודת נישואין מקורית של הורי העותר, צילום תעודות פטירה וקבורה של הורי הסבתא ותמונות משפחתיות. בהסכמת המשיבים, ביום 9.3.2017 הורה בית המשפט על דחיית הדיון שנקבע, וקבע כי על המשיבים להגיש הודעה מעדכנת מטעמם לאחר בחינת המסמכים החדשים. ביום 27.4.2017 הגישו המשיבים הודעה מעדכנת בה התייחסו למסמכים החדשים שהוגשו, וצינו כי אין גם בהם כדי לבסס קשר משפחתי בין העותר לסבתא, ומכאן שאין מקום לשנות מהחלטתם.

13. ביום 1.6.2017 הגיבו העותרים להודעה המעדכנת שלעיל. לדידם, המשיבים העלו טענות רבות המהוות המשך ישיר להתנהלות הנוקשה בה נקטו לאורך כל ההליך

בעניינם של העותרים, ובניגוד לטענת המשיבים המסמכים שהוצגו מסייעים בהוכחת הקשר בין העותר לסבתא.

14. ביום 13.12.2017 דיון בעתירה. במסגרת הדיון הסכימו המשיבים לערוך בחינה נוספת של עניינם של העותרים אשר תכלול, בין היתר, גם ראיונות של משה טוריקאשוילי (להלן: משה) ושל נוגזרי מנשרוב (להלן: נוגזרי), שניהם אחייניה של הסבתא. בהמשך לכך, ביום 4.6.2018 הגישו המשיבים הודעה מעדכנת נוספת, במסגרתה עדכנו כי אף לאחר עריכת הראיונות אין מקום לשנות מהחלטתם בעניין העותרים. זאת, מהטעם שלא הוצג על ידי משה ונוגזרי כל מסמך להוכחת הקשר המשפחתי בין העותר לבין הסבתא, ואף עולה כי לשניים כלל אין היכרות אישית עם העותר והם לא היו בקשר איתו לאורך השנים. בתגובה להודעה זו טענו העותרים כי יש בראיונות שנערכו כדי להצביע באופן מפורש על קיומו של קשר משפחתי בין העותר לבין הסבתא, שכן משה ונוגזרי הביעו בקיאות במבנה משפחתו של העותר, באופן העולה בקנה אחד עם המסמכים והעדויות שהוצגו.

15. ביום 25.10.2018 התקיים דיון נוסף בעניינם של העותרים, במסגרתו חזרו הצדדים אחר טענותיהם כפי שהובאו לעיל. עם זאת, משציינה באת-כוח המשיבים כי מבלי שהדברים הגיעו לכלל הכרעה סופית, נראה כי אכן הייתה קיימת אישה בשם "דודו" שעל פני הדברים הייתה יהודייה, מיקדנו את המחלוקת בין הצדדים לכדי שאלה אחת בלבד: האם העותר הוא נכדה של "דודו", אם לאו.

דיון והכרעה

16. סעיף 1 לחוק השבות קובע כי כל יהודי זכאי לעלות לישראל. סעיף 4א(א) לחוק השבות קובע כי הזכויות של יהודי לפי חוק זה מוקנות, בין השאר, גם לנכד של יהודי ולבן זוג של נכד של יהודי. מכוח סעיף זה מבקשים העותרים לקבל מעמד של עולים.

17. תכליתו של סעיף 4א(א) לחוק השבות היא להבטיח כי יהודים ממשפחות מעורבות לא יימנעו מלעלות לישראל בשל חשש לגורל בני משפחתם שאינם יהודים ולמעמדם בישראל. במילים אחרות, סעיף זה נועד למנוע קרע בין בני משפחה יהודים המבקשים לממש את זכותם לפי חוק השבות ולעלות לישראל, לבין בני משפחתם האחרים שאינם יהודים (ראו למשל: בג"ץ 5517/16 יעקובוב נ' שר הפנים, פסקה 24 (24.4.2018); בג"ץ 3820/10 אייזקס נ' מנהל האוכלוסין – משרד הפנים, פסקה 9 (14.10.2015); בג"ץ 1188/10 פוזדסקי נ' משרד הפנים, פסקה 25 (31.7.2013); ע"פ

3363/98 קניאז'ינסקי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 479, 488 (1999)). בכך מוגשמת תכליתו של חוק השבות בכללותו, והיא לעודד יהודים לעלות לישראל (וראו: בג"ץ 7638/10 אלמו טפרה נ' שר הפנים, פסקה 19 (29.4.2014); בג"ץ 3203/10 שטה נ' שר הפנים, פסקאות 9-10 (20.8.2013)).

18. במסגרת הוכחת הזכאות לקבלת מעמד לפי חוק השבות, הנטל הראשוני להבאת ראיות מינהליות מספיקות לביסוס לכאורי של הזכאות מוטל על המבקש (תקנה 4 לתקנות השבות, התשט"ז-1956; ראו גם: בג"ץ 842/16 טרונר אבבה נ' רשות האוכלוסין וההגירה, פסקה 10 (13.8.2018) (להלן: עניין אבבה); בג"ץ 8047/11 טובול נ' משרד הפנים, פסקה י' (17.2.2013) (להלן: עניין טובול)). טיבן של הראיות הנדרשות להרמת נטל זה עשוי להשתנות ממקרה למקרה, בהתאם לנסיבות ולמכלול הראיות המובאות לפני המשיבים (ראו, למשל: בג"ץ 5493/11 ביזואיהו נ' שר הפנים, פסקה 23 (6.8.2014); בג"ץ 265/07 עבו נ' השר לבטחון פנים, פסקה 6 (16.6.2011) (להלן: עניין עבו)).

19. בענייננו, המשיבים בחנו את מכלול הראיות שהובאו מטעם העותרים, לא פעם ולא פעמיים, ומצאו כי לא עלה בידם של העותרים להוכיח כי העותר הוא נכדה של הסבתא. כבר כעת אקדים ואומר כי לא מצאתי עילה להתערב במסקנה זו, משמדובר בעניין המסור לשיקול דעתם של המשיבים, ובית המשפט לא יחליף את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו שלו (וראו לעניין זה: עניין אבבה, פסקה 33; עניין עבו, פסקה 6; בג"ץ 708/06 גורסקי נ' משרד הפנים, פסקה 10 (23.9.2007)). ואסביר.

20. שני מסמכים עיקריים הוצגו על מנת לבסס את הקשר המשפחתי בין העותר לבין הסבתא: תעודת לידה של העותר (בה מצוין כי אביו הוא "גיאורגי") ותעודת לידה של גיאורגי (בה מצוין כי אמו היא "דודו"). שתי התעודות הללו הן תעודות משוחזרות, שהונפקו שנים רבות לאחר שנולדו השניים. הגם שאין בכך כדי להוליך בהכרח למסקנה כי התעודות אינן מהימנות, עובדה זו עשויה להצדיק בדיקה יסודית יותר של אמינותן (וראו: בג"ץ 394/99 מקסימוב נ' שר הפנים, פ"ד נח(1) 919, 933 (2004)). לנוכח זאת ביקשה לשכת הקשר מהעותרים להציג תעודת לידה של גיאורגי שהונפקה עובר לנפילת השלטון הסובייטי, ובהתאם הגישו העותרים תעודת לידה "מבוטלת" משנת 1962. אלא שהתברר כי בין תעודת הלידה המשוחזרת לתעודה "המבוטלת" נתגלו פערים. כך, בעוד שבתעודת הלידה המשוחזרת צוין כי שם אמו "דודו" ושם אביו "נסטור", בתעודה "המבוטלת" צוין כי שמותיהם של ההורים "תינה" ו-"נסטורה". וכך, בעוד שבתעודת הלידה המשוחזרת צוין כי מחוז לידתו קארלי,

בתעודה "המבוטלת" צוין כי מחוז לידתו חאשורי. התברר, כי השינוי נעשה בשנת 2014, בהחלטת רשות האוכלוסין הגיאורגית בהתאם לבקשת אחותו של העותר. עיון בהחלטה מלמד כי שינוי שם אמו של העותר נעשה בהתבסס על הצהרת אחותו בלבד, ובהיעדר מסמך אותנטי המעיד על נכונות הצהרותיה. כמו כן, בסמוך לאחר מכן הגישה אחותו של העותר בקשה מטעמה לקבלת מעמד מכוח חוק השבות. די בכך כדי להטיל ספק במהימנות הפרטים שבתעודת הלידה המשוחזרת.

21. זאת ועוד, המשיבים הצביעו על גורמים המטילים ספק גם במהימנות תעודת הלידה "המבוטלת" ובגרסת העותרים בכל הנוגע לתעודות הלידה של גיאורגי. ראשית, לא מצוין בתעודה "המבוטלת" מועד ביצוע רישום הלידה, וזאת בניגוד לכללים החלים בגיאורגיה בעניין זה המחייבים תיעוד מדויק של מועד כל ביצוע רישום ושינויו. שנית, גם פרטי הלאום של הוריו של גיאורגי לא מופיעים בתעודה "המבוטלת", וגם זאת בניגוד למידע שבידי לשכת הקשר לפיו בשנים הרלוונטיות הקפידו בתחומי ברית המועצות על רישום הלאום של הורי היילוד. שלישית, כעולה מהחלטת השינוי, אחותו של העותר ביקשה לערוך תיקונים בשתי תעודות לידה שאינן זהות זו לזו. מצב שכזה, כך עולה מעמדת המשיבים, נוגד את הנוהג הקיים בגיאורגיה, לפיו לא יתכן כי קיימים שני העתקים שאינם זהים לחלוטין. רביעית, לא הובהר האם התעודה אכן בוטלה, שכן על אף שהיא נושאת כיתוב "מבוטלת", הוא נעשה בכתב יד ועל כן משקלו נמוך מאוד. חמישית, נהוג כי תעודות מבוטלות נלקחות מאנשים בעת ביטולן, ומשכך כלל לא ברור כיצד קיימת בידי העותרים תעודה זו. שישית, ניתן להצביע על שגיאה ברורה בתרגום התעודה – בעוד שבתעודה מצוין כי יום הנפקתה הוא 7.10.1963, יום ההנפקה המופיע בתרגום הוא 4.10.1962.

22. כלל הפגמים האמורים תורמים גם הם לספק המוטל במהימנות המסמכים, והעותרים לא סיפקו להם הסברים המניחים את הדעת. אוסיף ואעיר כי כאמור, קיומה של התעודה "המבוטלת" התעורר רק לאחר שהתקיים לעותרים ריאיון בלשכת הקשר. גם לא ברור מדוע לא פעל העותר להשגת התעודה ה"מבוטלת" לקראת הריאיון, נוכח העובדה שאינה שנויה במחלוקת כי אחותו פעלה לפעול לשינוי הפרטים בה רק כשנתיים קודם לכן.

23. גם במסמכים האחרים נפלו פגמים שהעותרים לא הצליחו ליישבם. כך למשל, לא הצליחו העותרים להסביר את הפער בין יום הולדתה של הסבתא כפי שמופיע בתעודת הלידה, לבין מועד רישום לידתה, העומד על כ-72 שנים. כך גם למשל, לא הסבירו העותרים את הפער הקיים בין מועד פטירתה של הסבתא, כפי שמופיע בתעודת

פטירתה, לבין מועד רישום הפטירה, העומד על כ-9 שנים. במסגרת חילופי הדברים בינם לבין המשיבים ניסו העותרים להביא דוגמאות נוספות בהן חלף זמן בין מועד הפטירה לבין רישומה, אולם לא היה בדוגמאות שהובאו כדי להוכיח את טענתם. הפערים בין יום הפטירה ליום הרישום בתעודות שהוצגו עמדו על ימים בודדים (בניגוד לפערים בין מועד הפטירה למועד הנפקת התעודה). כך גם למשל, לא ניתן הסבר המניח את הדעת מדוע שונה שמה של אמו בתעודת הלידה שלו (דיאנה) משמה במסמכים האחרים (ליאנה), לרבות תעודת האימוץ ותעודות הנישואין של הוריו. הגם שהעותרים ציינו כי בשפה הגיאורגית האותיות ד' ו-ל' נכתבות באופן דומה, לא הוצג תרגום חלופי או כל אסמכתה מהימנה אחרת. לכך יש להוסיף כי גם בעתירה שהגישו העותרים עצמם צוין תחילה כי שמה של אמו דיאנה, ורק לאחר שהוגשה תגובת המשיבים התאימו עצמם וטענו כי שמה למעשה ליאנה.

24. הנה כי כן, מעיון במסמכים השונים מתעוררים קשיים ראייתיים וספקות רבים. הענקת אזרחות מכוח שבות בעלת השלכות כבדות משקל, ועל הרשויות לנקוט משנה זהירות בעניין זה (ראו: בג"ץ 8652/11 דילדורה נ' שר הפנים, פסקה 35 (19.5.2015) (להלן: עניין דילדורה); בג"ץ 5020/08 פולטורצקי נ' מדינת ישראל, פסקה כ"א (12.9.2013)). בשים לב לספקות ולקשיים האמורים, אין כל מקום להתערב בהחלטת המשיבים. כמו כן, לאור הצטברותם של פערים וסתירות בין המסמכים אשר לא ניתן להם כל הסבר, אף קשה להלום את טענת העותרים כי הייתה מוטלת על המשיבים החובה לבצע בדיקת מעבדה לצורך הוכחת זיוף המסמכים (השוו: עניין דילדורה, פסקה 31).

25. עוד יצוין כי אין בכך שאותם קשיים ראייתיים הועלו על ידי אנשי המקצוע בלשכת הקשר כל פגם. בהקשר זה, טענת העותרים, לפיה המשיבים הסתמכו על עמדת לשכת הקשר תוך שהם מתפרקים בסמכותם, אין לה כיצד שתעמוד, משמדובר בהסתמכות לגיטימית, סבירה וראויה על אנשי מקצוע ובעלי המומחיות לעניין (ראו, למשל: עניין עבו, פסקה 13; בג"ץ 2796/04 פופלבסקי נ' שר הפנים, פסקה 6 (16.12.2007)).

26. זאת ועוד, במהלך השתלשלות ההליך, לעותרים ניתנו הזדמנויות חוזרות ונשנות להגיש מסמכים שיש בהם כדי לבסס את עמדתם, אך הם לא עמדו בנטל ההוכחה הרובץ לפתחם. אף במהלך הבחינה החוזרת שנעשתה בעניינם, לאחר קיום דיון בעתירה, כאשר ניאותו המשיבים לקיים ראיונות לקרובי משפחתה של הסבתא (משה ונוגזרי), לא התבסס הקשר המשפחתי הנטען בין העותר לבין הסבתא. שכן, הגם

שהפגינו אותם קרובי משפחה בקיאות במבנה המשפחתי של העותר, אין להם היכרות אישית עמו ולכן עדותם אינה מקדמת הכרעה בשאלה השנויה במחלוקת כפי שהוגדרה לעיל.

27. סופו של יום, הגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות בהיותה של החלטת המשיבים בעניינינו של העותר סבירה ולא מקימה כל עילה להתערבותו של בית משפט זה, וכך אציע לחבריי שנעשה. יחד עם זאת אציין, כי אין בדחיית העתירה כדי למנוע מהעותרים להביא ראיות נוספות להוכחת זכאותם למעמד מכוח חוק השבות, וככל שיעלה בידם להביא ראיות שכאלה – פתוחה לפנייהם הדרך לפנות לרשות האוכלוסין וההגירה בהתאם.

ש ו פ ט

השופט ע' פוגלמן:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט י' אלרון:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט ד' מין. אין צו להוצאות.

ניתן היום, ל' בחשוון התשע"ט (8.11.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט